

Ενα συναρπαστικό μυθιστόρημα

Από τον **Κωνσταντίνο Μπούρα**

Χοσέ Κάρλος Σομόθα,
Η θεωρία των χορδών
 μτφρ.: Χριστίνα
 Θεοδωροπούλου,
 εκδόσεις Πατάκη,
 π. 557, 22,50 €

ωρίας των χορδών». Ο Χοσέ Κάρλος Σομόθα είναι Κούβανός που ζει στη Μαδρίτη με τη γυναίκα του και τα παιδιά του κι έχει γράψει δέκα μυθιστορήματα, καθώς και διηγήματα, θεατρικά έργα κι ένα ραδιοφωνικό σενάριο. Έχει κερδίσει το βραβείο Fernando Lara 2001 και το International

Hammnet Prize για το καλύτερο μυθιστόρημα του 2002. Γνωρίζει την τεχνική να περιγράφει ένα νεο-εισερχόμενο πρόσωπο μέσα σε λίγες γραμμές, με τέτοια σαφήνεια, ώστε να μας μένει αξέχαστο και να μη συγχέεται εύκολα με άλλα πρόσωπα, όπως συνήθως συμβαίνει στα έργα λιγότερο δεξιοτεχνών πεζογράφων. Ξέρει την ακριβή «δοσολογία» δράσης και αφηγηματικών μερών, ξέρει να κρατάει τον αναγνώστη σε αγωνία,

χωρίς να «ανοίγει» εξαρχής «όλα τα χαρτιά του», και να διατηρεί το σασπένς μέχρι το τέλος, με διαρκείς ανατροπές και απρόβλεπτες εξελίξεις. Αλλά το κυριότερο είναι ότι ξέρει να μελετά, επιστημονικά σχεδόν, όλη τη σχετική βιβλιογραφία των θεωριών που αναφέρει, να συνεργάζεται με ειδικούς στη διόρθωση των μερών του βιβλίου του, όπου απαιτείται κάποια ειδική γνώση, και να δημιουργεί ένα πολύ προσωπικό ύφος με τη σουρεαλιστική, φουτουριστική πραγματικότητα των ηρώων του. Ο Χοσέ Κάρλος Σομόθα δεν κολακεύει τη νοημοσύνη του αναγνώστη, δεν τον αφήνει ούτε στιγμή να πιστέψει ότι γνωρίζει περισσότερο από τους ήρωές του, φαίνεται σαν να παρακολουθεί και ο ίδιος ο συγγραφέας την απρόβλεπτη εξέλιξη της πλοκής. Και το βασικότερο: δεν υπερβάλλει σε ανούσιες περιγραφές και πολύπλοκες ανατροπές, μόνο και μόνο για να γοητεύσει τον αναγνώστη. Ελάχιστα φορές έχω διαβάσει ένα σύγχρονο μυθιστόρημα 557 σελίδων που δεν είναι φλύαρο και δεν κουράζει.

Ενα επιστημονικό θρίλερ, μεταμοντέρνο και «καλοφτιαγμένο», με άψογη τεχνική, και «υποταγμένο» σε όλες τους κανόνες του είδους, από τους οποίους δεν παρεκκλίνει ούτε όταν ο συγγραφέας του Χοσέ Κάρλος Σομόθα χρησιμοποιεί ποιητικές εικόνες και σουρεαλιστικούς μονολόγους, εκεί που τα πρόσωπα «χάνουν» την αίσθηση της «αντικειμενικής» λεγόμενης πραγματικότητας και ο «κοινός νους» δεν τους βοηθάει να αποκωδικοποιήσουν ένα διαφορετικό χωρο-χρονικό πλαίσιο, που προέκυψε από την πειραματική εφαρμογή της περίφημης «θε-